

Als alles klaar is, worden de foto's vervolgens met de hand bewerkt. De klant krijgt een boekje met de mooiste foto's in verschillende formaten, bovendien komen alle foto's op een afgeschermd deel van de website www.angeliempictures.nl te staan. "Ik heb inmiddels verschillende fotoshoots gedaan en het grappige is dat ik steeds meer inspiratie op doe, mezelf steeds verder ontwikkel en, niet onbelangrijk, steeds meer opdrachten krijg. Naast de fotoshoots van kinderen heb ik modeshoots en reportages van volwassenen met hun dieren gedaan. Mijn energie en creativiteit nemen hierdoor enorm toe, heerlijk!" In haar nieuwe leven voelt ze zich, samen met haar partner en *soulmate* Jurriaan, echt gelukkig. "Ik gun iedereen dit gevoel. Wat ik tegen iedereen zou willen zeggen is: probeer het in ieder geval. Geef jezelf

'Ik koos eerst voor zekerheid en wilde niet inzien hoe ongelukkig ik was'

de kans om te doen wat je echt wil. Als het niet lukt, kun je altijd weer terug. Er komen vanzelf wel weer oplossingen, maar het feit is dat je jezelf eerst moet losmaken. Het leven is geen generale repetitie. Je krijgt één kans en daar moet je het mee doen. Je hart volgen, dat is wat een mens gelukkig maakt en ik vind dat je het aan jezelf verschuldigd bent om jezelf eens echt gelukkig te voelen!"

Wil je ook kans maken op een fotoshoot van je (klein)kinderen? Ga naar www.100pmagazine.nl en wie weet win jij een prachtige fotosessie.

Huisvrouw Nelleke de Heer ontdekt tijdens haar studie een ander leven
'Hypnotherapie is mijn ding en daar wil ik in verder groeien'

Plaats van samenzijn is de prachtige boerderij 'De Kleine Eendraght' in De Purmer. Vroeger kon ze niet wachten om er weg te gaan, nu is Nelleke er gelukkig. "De kuil, zoals ik de Purmer altijd noemde, vond ik vreselijk. Ik heb altijd tegen mijn ouders gezegd dat ik er zo snel mogelijk vandaan wilde. Ik zou met een Amsterdammer weggaan en nooit meer terugkomen. Dat eerste klopte inderdaad. Ik ging met een Amsterdammer, maar kwam na één keer te zijn weggeweest gelijk weer terug." Nelleke is moeder van drie

kinderen: Robin (21), Neneh (20) en Bas (18). "De eerste was niet gepland, wel gewenst. We hebben dan ook bewust gekozen het te houden. Ik was op dat moment achttien jaar en deed eindexamen havo. Mijn man werkte al en daarom was het mogelijk het kind op te voeden. Als je allebei achttien bent is het overigens geen aanrader." De volgende twee kinderen volgden al snel en het gezin was al compleet toen Nelleke pas 21 jaar was. Ze heeft altijd genoten van haar kinderen, maar toch had ze last van een onbegrijpelijk onderbuik-

gevoel. "Ik had het gevoel dat ik iets kwijt was geraakt en kon er niet achterkomen wat dat was. Ik dacht altijd dat het een soort onvrede over mijn relatie was en vertoonde daardoor veel puberaal gedrag. Mijn man is negen jaar ouder en heeft gelukkig veel geduld met me gehad. Hij wist dat het ook wel weer goed zou komen. Daar ben ik hem ook ongelooflijk dankbaar voor, want ik was in die tijd echt geen lieverdje. Ik zocht ruzie en gaf hem overal de schuld van: hij was niet genoeg bij me, ondersteunde me niet genoeg met de kinderen, luisterde niet, noem het maar op. Ik beschuldigde hem er ook van dat hij me niet begreep. Op het einde zag ik alleen nog maar wat hij niet deed, niet wat hij allemaal wel voor me deed. Ik heb hem zelfs nog een aantal keren de deur gewezen. Nadat mijn vader op mijn 32ste was overleden, werd dat gevoel steeds sterker. Ik had op dat moment het idee dat ik naast mijn kinderen ook nog voor mijn moeder moest zorgen. Dat was voor mij te veel. Ik dacht: en ik dan?" Haar man ging studeren en nadat hij op zijn veertigste zijn MBA had gehaald, besloot Nelleke een andere weg in te slaan. "Ik was trots op mijn man, dat zeker, maar desondanks ook stikjaloers. Ik dacht: dat kan ik ook."

'Ik was geen lieverdje en gaf mijn man overal de schuld van'

Nelleke die in haar jeugd jaren graag naar de modeacademie had gewild, begon een winkel in tweedehands kinderkleding. Tien jaar lang runde ze die met groot succes, maar dat merkwaaardige onderbuikgevoel raakte ze er niet door kwijt. Nelleke zat niet lekker in haar vel, voelde zich eenzaam en onbegrepen. "Op een gegeven moment ben ik in therapie gegaan. Samen met mijn man, want ja, het lag natuurlijk allemaal aan

hem. Die therapie leverde me niet genoeg op. Van nature ben ik een uitzoeker en daarom wilde ik echt weten hoe het nou zat. Ik ben een opleiding hypnotherapie gaan doen, in eerste instantie om mijn eigen onvrede te onderzoeken, maar tijdens die studie besepte ik dat die hypnotherapie helemaal mijn ding was." Nelleke realiseerde zich dat het gevoel van onvrede haar gevoel van onvrede was. "Wees er anderen niet mee tot last. Je moet leren wie je zelf bent in een relatie." Met dat leerproces heeft Nelleke ruime ervaring. Mede ingegeven door de verantwoordelijkheid van het jonge moederschap heeft Nelleke de noodzaak ingezien haar 'onderbuikgevoelens' aan te pakken. Met haar verkregen inzichten besloot ze uiteindelijk het helpen van andere mensen tot haar werk te maken. "Ik werk nu fulltime in mijn bloeiende praktijk en ben gespecialiseerd in relatieproblemen." Ze heeft ook een eigen website: www.coachingentherapie.nl. Nelleke wil andere vrouwen vooral meegeven dat ze alles kunnen. "Je moet dingen doen, waarvan je voelt dat je ze wilt doen. En dan vooral focussen op het doel dat je wilt bereiken. Er zijn altijd mogelijkheden. Als je je doel goed formuleert, kun je in dit land alles bereiken wat je wilt. Ik geef nu mijn *gestruggle* door aan mijn cliënten. Ik gebruik veel voorbeelden vanuit mijn eigen relatie, zodat zij weten dat ze niet de enigen zijn die problemen hebben. Ik stel me kwetsbaar op, maar dat is wel de kracht van mijn therapie. Dit is mijn ding en hier wil ik verder in groeien. De relatie met mijn man is nu geweldig en ik ben ontzettend blij dat ik hem niet heb weggejaagd. Achteraf gezien ben ik trots op mijn man. Jaren heb ik gedacht dat hij me niet begreep, maar nu denk ik: hij begreep me juist wel." ◀

Uniek moment: moeder en dochters slagen tegelijkertijd voor hun diploma.

